

Majówki – „i co czuje, i co żyje, niech z nami sławi Maryję”

59

Pieśń „Chwalcie, łąki umajone” nawiązuje do budzącej się do życia przyrody. Każdego roku w maju rozbrzmiewa ona w kościołach i przy kapliczkach. Maj to miesiąc poświęcony Matce Bożej. Po raz pierwszy oficjalnie nazwano go miesiącem Maryi w 1549 r. w Niemczech w książeczce „Maj duchowy”.

Wyjątkowe znaczenie Maryi podkreślają słowa Pisma Świętego:

W szóstym miesiącu posłał Bóg anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja. Wszedłszy do Niej, anioł rzekł: „Bądź pozdrowiona, łaski pełna, Pan z Tobą, błogosławiona jesteś między niewiastami”.

Ona zmieszała się na te słowa i rozważała, co by miało znaczyć to pozdrowienie. Lecz anioł rzekł do Niej: „Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodysz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i zostanie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida”. Na to Maryja rzekła do anioła: „Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?” Anioł Jej odpowiedział: „Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego okryje Cię cieniem. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym”. Na to rzekła Maryja: „Oto Ja, służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa twego”. Wtedy odszedł od Niej anioł.

(Łk 1,26-32.34-35.38)

Maryja całe swoje życie podporządkowała Jezusowi. Była z Nim od narodzin aż do śmierci na krzyżu i złożenia Jego ciała do grobu. Ona najlepiej rozumiała Jego misję zbawienia ludzi.

„Maryja nie stwarzała przeszkód Duchowi Świętemu w dokonaniu największego cudu ze wszystkich: Wcielenia* Syna Bożego. Wypowiedziała Bogu swoje «Tak»: «jestem służebnicą Pana; niech mi się stanie według twego słowa». Umocniona przez Ducha Świętego, była z Jezusem do końca, aż po krzyż.”

(Youcat, p. 117)

* Wcielenie Syna Bożego – prawda wiary mówiąca o tym, że Syn Boży przyjął ludzkie ciało.

Anioł zwiastujący Maryi

Jezus, tuż przed swoją śmiercią na krzyżu, dał nam wszystkim Maryję za Matkę.

A obok krzyża Jezusowego stały: Matka Jego i siostra Matki Jego, Maria, żona Kleofasa, i Maria Magdalena. Kiedy więc Jezus ujrzał Matkę i stojącego obok Niej ucznia, którego miłował, rzekł do Matki: „Niewiasto, oto Syn Twój”. Następnie rzekł do ucznia: „Oto Matka twoja”. I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie.

(J 19,25-27)

Odkryć tajemnice

Maryja jako Matka opiekowała się Bogiem. Dlatego jest dla nas ważna i dlatego oddajemy Jej cześć.

Święty Jan symbolizuje tu wszystkich, którzy wierzą w Chrystusa. Mamy Maryję kochać jak matkę, a Ona troszczy się o nas, tak jak każda matka troszczy się o swoje dzieci. Ponieważ jest najświętszą Matką na świecie, poświęcono Jej najpiękniejszy miesiąc w roku.

Historia nabożeństwa majowego, czyli tzw. majówek, sięga czasów wczesnego średniowiecza. W Polsce pierwsze nabożeństwa majowe ku czci Maryi zaczęto odprawiać w połowie XIX wieku.

Główną częścią majówek jest „Litania loretańska”. Zwracamy się w niej najpierw do poszczególnych Osób Trójcy Świętej, prosząc „zmiłuj się nad nami”. Następnie wzywamy Maryję, wymieniając Jej cnoty i przywileje, którymi obdarzył Ją Bóg. Wszystkie wezwania litanii mają głęboką treść:

„Matka dobrej rady” – w przypadku trudności i wątpliwości zawsze możemy się zwrócić do Matki Jezusa. Ona wskazuje właściwą drogę.

„Uzdrowienie chorych” – od wieków osoby wzywające pomocy Matki Bożej doświadczały uzdrowień. Maryja skutecznie wstawia się za chorymi i cierpiącymi.

„Ucieczka grzesznych” – Maryja Niepokalana (czyli bez grzechu) kocha nawet największych grzeszników i pragnie ich nawrócenia, bo wie, że Jej Syn jest miłosierny.

„Królowa Polski” – ten tytuł nadał Najświętszej Maryi Pannie król Jan Kazimierz podczas ślubów, które złożył 1 kwietnia 1656 r. w katedrze lwowskiej. To wyraz niezwyklego przywiązania Polaków do Maryi.

Po każdym wezwaniu do Maryi mówimy „módl się za nami”, prosząc Ją, aby zanosila do Boga nasze prośby.

„Litanię loretańską” możemy recytować lub śpiewać w kościele przy wystawionym Najświętszym Sakramencie. Każdy może się nią modlić

także w domu. Jej tekst znajduje się we wszystkich modlitewnikach i śpiewnikach oraz na wielu stronach internetowych poświęconych Maryi.

Zaśpiewaj

Chwalcie, łąki umajone,
góry, doliny zielone,
chwalcie, cieniste gaiki,
źródła i kręte strumyki!

Wdzięcznym strumyki mruzeniem,
ptaszęta słodkim kwileniem.
I co czuje, i co żyje,
niech z nami śławi Maryję!

Zastanów się

- Za co możesz podziękować Maryi, modląc się „Litanią loretańską”?
- O której godzinie w twojej parafii odbywa się nabożeństwo majowe?
- Komu możesz zaproponować wspólną modlitwę litanii?

Zapamiętaj

Podczas majówek jest śpiewana lub recytowana „Litania loretańska”. Modlitwa ta przez wielu jest uważana za najpiękniejszy hymn na cześć Maryi, w którym wysławiane są Jej wielkie cnoty i przywileje, jakimi obdarzył Ją Bóg. Jej początki sięgają XII wieku. Powstała, najprawdopodobniej we Francji, a zatwierdził ją oficjalnie papież Sykstus V. Nazwę „loretańska” otrzymała od miejscowości Loretto we Włoszech, gdzie była szczególnie propagowana i odmawiana.

(oprac. na podst.: Maj miesiącem maryjnym)

Zadanie

1. Wybierz jedno z wezwań „Litani loretaniej” i wyjaśnij jego znaczenie.
2. Zadbaj o kapliczkę znajdującą się w twojej miejscowości.
3. Pomódl się „Litanią loretańską”, abyś potrafił tak jak Maryja pełnić w życiu wolę Bożą.

Czy wiesz, że...

„Litania loretańska” to modlitwa błagalna, składająca się z wezwań skierowanych do Trójcy Świętej i do Matki Bożej, połączona z prośbą o Jej wstawiennictwo i opiekę.

